

בית הספר למשחק ואומנויות הבמה בנגב ע"ש לארי וליליאן גודמן
L&L Goodman Theatre And Acting School Of The Negev

שם המחזה: מלכת האמבטיה
שם המחבר: חנוך לוין
שם הדמות: אישה מאזרחי ישראל

הייתי רוצה לספר לכם כיצד הכרתי את בעלי. זה היה בהצגה 'מלכת האמבטיה' בתיאטרון הקאמרי. ממש לכלוך וזוהמה. אף על פי שבאתי לבד, בחלק השני לא יכולתי להתאפק יותר וצעקתי. למעשה זו לא הייתי אני. כל ההורים השכולים, כל האלמנות, כל החללים והנכים – הם היו אלו שצעקו מתוך גרוני. זו הייתה הפעם הראשונה שלא יכולתי לשלוט בעצמי בהצגת תיאטרון. שאגתי כמו לביאה שכולה. מפני שכאב לי השקר שבדבר. אף מילה בהצגה הזו איננה אמת. כי החיים שלנו כאן, בארץ הזאת, הם לא קאקא ופיפי כפי שניסו להראות לי על הבמה. אני חושבת שצריך באמת להיות עיוור או מנוול כדי להפוך את כל היקר לנו לקאקא ופיפי. אפשר להבין שיש לאיזה מחזאי אובססיה, נחוץ לו לשחק בקאקא ופיפי, בבקשה – איש לא מפריע לו לעשות את זה בבית. אני, כקהל, לא מוכנה לבוא לתיאטרון המוחזק בכספי ולמצוא את הבמה טובעת בקאקא ופיפי.

כמו שהזכרתי, זה הי בחלק השני, לקראת הסוף. זה כבר עבר כל גבול, הקאקא והפיפי והקאקא והפיפי ושוב הקאקא והפיפי. אני זוכרת שצעקתי ופתאום קפצתי ממקומי, רצתי לעבר אחד המיקרופונים, כופפתי אותו וצווחתי לתוכו: "זוהי טינופת! הרי זה קאקא ופיפי וקאקא ופיפי וקאקא!". שמעתי, כמו בחלום, קולות של אנשים אחרים מצטרפים לצעקות שלי: "הרי זה קאקא! הרי זה קאקא ופיפי!". גבר אחד, נמוך, עם פנים אדומות, זינק לבמה כדי לנתק את חוטי החשמל, וכששמע אותי, בתוך כל הרעש הזה, צועקת "קאקא!", הוא הסתכל לעברי והמשיך אחרי "פיפי!" – זו הייתה למעשה ההיכרות הראשונית. בינתיים הופסקה ההצגה ונדלק האור באולם, אבל אנחנו, הקהל, לא רצינו להפסיק את המחאה. המשכנו לקרוא: קאקא! פיפי! ואחרי שהוציאו אותנו החוצה התגודדנו מול פתח התיאטרון ולא הפסקנו אפילו לרגע: קאקא! פיפי! קאקא! . צעקנו כשלוש או ארבע שעות, עד כדי כך קוממה אותנו החללה הזאת. בסביבות שתיים בלילה התפזר הקהל. האיש הנמוך עם הפנים האדומות שנשאר לצעוק ביחד איתי "קאקא ופיפי" ליווה אותי הביתה. כל הדרך הייתי המומה, הלכתי ומלמלתי כאילו אני מסרבת להאמין: "קאקא ופיפי? קאקא ופיפי?". כשהגענו אליו הביתה רציתי להיפרד, אבל הוא ביקש לעלות לרגע כדי לעשות פיפי. הסכמתי. הוא עשה גם קאקא, יצא מבית הכיסא ואמר: "עשיתי קאקא ופיפי". נשארנו ערים עד הבוקר. ככה הכרתי את בעלי.